

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Черкаській області

Слідчий відділ

вул. Гоголя, 240, м. Черкаси, 18000, тел. (0472) 37-92-44

www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_chk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001740

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Черкаси

23 серпня 2023 року

Слідчий в ОВС - криміналіст слідчого відділу Управління СБ України в Черкаській області підполковник юстиції Рябець Денис Анатолійович, розглянувши матеріали досудового розслідування № 22023250000000125, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 26.04.2023 за фактом вчинення злочину, передбаченого ч. 4 ст. 111¹ КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні злочину, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 Кримінального процесуального кодексу України, —

ПОВІДОМИВ:

Павловську Ганну Іванівну, 23 листопада 1956 року народження, уродженка м. Воскресенськ, Московської області, рф, зареєстрована та проживає на тимчасово окупованій державою-агресором російською федерацією території України за адресою: Луганська область, Біловодський район, с. Новоолександрівка, вулиця Лісна, буд. 7, громадянка України,

про те, що стороною обвинувачення зібрано достатньо доказів для повідомлення їй про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч. 4 ст. 111¹ КК України.

Так, згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі —

рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що **жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав**. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Відповідно до п. 7 ст. 1¹ Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

27 квітня 2014 року на території Луганської області створено так звану «Луганську народну республіку» (далі – «лнр»). Вказане утворення здійснювало акти тероризму, залякування населення, вбивства громадян, захоплення адміністративних будівель органів державної влади і місцевого самоврядування, а також вчинення інших тяжких і особливо тяжких злочинів, що призводить до дестабілізації суспільно-політичної ситуації у державі, з метою насильницької зміни та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, а також зміни меж території і державного кордону України. При цьому учасники так званої «лнр» чинять збройний спротив військовослужбовцям Збройних Сил України та працівникам правоохоронних органів, які брали участь в антитерористичній операції та в операції об'єднаних сил на території Луганської області. Крім того, вказане утворення є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яке створене з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якого здійснено розподіл функцій між її учасниками, встановлено правила поведінки, обов'язкові для всіх учасників під час підготовки і вчинення терористичних актів згідно з

розробленим планом спільних злочинних дій, а тому відповідно до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

7 квітня 2014 року за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції (далі – АТО).

13 квітня 2014 року через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України, у тому числі на території м. Луганськ та Луганської області, виконуючий обов'язки Президента України своїм Указом від 14 квітня 2014 року № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабна АТО (у подальшому – операція об'єднаних сил, далі – ООС) із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

З квітня 2014 року по лютий 2022 року час учасники терористичної організації «лнр», реалізуючи злочинний умисел щодо досягнення зазначених завдань, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «лнр» та влади її керівників, здійснювали захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Луганської області, акти застосування збройної сили проти держави України, чинився збройний опір правоохоронним органам України та іншим представникам сил АТО/ООС у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчинялись інші злочини.

Як наслідок, під контролем терористичної організації «лнр» опинилась частина території Луганської області, визначена Постановою ВР України № 254-VIII від 17 березня 2015 року «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», Постановою ВР України № 252-VIII від 17 березня 2015 року «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування» та Закону України від 18 січня 2018 року «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях».

Окрім цього, Постановою ВР України 27 січня 2015 року № 129-VIII російську федерацію визнано державою-агресором.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року російською федерацією визнано так звані «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, направив до ради федерації звернення про використання зс рф за межами рф, яке було задоволено.

У подальшому в порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 9 грудня 1981 року № 36/103, від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) президент рф владімір путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів зс рф на територію України.

Приблизно о 5 годині ранку 24 лютого 2022 року військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

24 грудня 2022 року Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 5 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ.

У подальшому на підставі Указів Президента України від 14 березня 2022 року № 133/2022, від 18 квітня 2022 року № 259/2022, від 17.05.2022 № 341/2022, від 12 середня 2022 року № 573/2022, від 7 листопада 2022 року № 757/2022, від 6 лютого 2023 року № 58/2023, від 1 травня 2023 року № 254/2023 у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф, воєнний стан на території України продовжувався. На теперішній час, на підставі Указу Президента України від 26 липня № 451/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф, воєнний стан на території України продовжено строком на 90 діб, тобто з 5 год. 30 хв. 18 серпня 2023 року по 5 год. 30 хв. 18 листопада 2023 року.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24 серпня 1991 року, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Таким чином, з 24 лютого 2022 року і по цей день дії рф проти України підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314 Генеральної Асамблеї ООН, а тому такі дії слід кваліфікувати саме як акт агресії рф проти України.

4 жовтня 2022 року постановою № 409-СФ ради федерації федеральних зборів рф так звана «лнр» увійшла до складу рф. І з цього часу на території вказаного утворення, у тому числі, в Старобільському районі Луганської області, діє законодавство держави-агресора.

Після цього державні органи та окупаційні адміністрації рф у взаємодії з місцевими зрадниками і колаборантами розпочали процес примусового вилучення та перереєстрації активів (рухомого та нерухомого майна, підприємств, установ, організацій різних форм власності) на тимчасово окупованій території, реєструючи їх в єдиному державному реєстрі юридичних осіб федеральної податкової служби рф.

Згідно з «Переліком територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні)», затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75 населені пункти Біловодської селищної територіальної громади Старобільського району Луганської області на сьогоднішній день захоплені військовослужбовцями зс рф і вони знаходяться під тимчасовою окупацією держави-агресора рф.

До окупації, відповідно до «Положення про філію «Новоолександрівський кінний завод № 64» державного підприємства «Конярство України», затвердженого Наказом від 03 листопада 2021 року № 13 ДП «Конярство України», дана філія здійснювала господарську діяльність з метою одержання прибутку від імені ДП «Конярство України» (код ЄДРПОУ 37996538). Вказана філія розташована за адресою: 92823, Луганська область, Біловодський район, Біловодська селищна територіальна громада, село Новоолександрівка, вулиця Лісна, будинок 2. Станом на 31 грудня 2021 року на балансі даної філії знаходилось актив на суму 7 136 000,00 гривень.

29 листопада 2022 року окупаційним органом «межрайонная инспекция федеральной налоговой службы № 1 по луганской народной республике» на тимчасово окупованій території села Новолимарівка Біловодської селищної територіальної громади Старобільського району Луганської області зареєстроване так зване «государственное унитарное предприятие (далі – ГУП)

луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64» (присвоений державний реєстраційний номер 1229400061428).

29 листопада 2022 року мешканка села Новоолександрівка Біловодської селищної громади Старобільського району Луганської області, громадянка України Павловська Ганна Іванівна, 23 листопада 1956 року народження, усвідомлюючи протиправність та незаконність дій окупаційних органів так званої «лнр», розуміючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, а Україна є унітарною державою, територія якої в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, діючи з прямим умислом, з корисливих мотивів, зайняла посаду директора «ГУП луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64».

Павловська Г.І. з 29 листопада 2022 року по сьогоднішній день, усвідомлюючи викладене, а також факт ведення збройної агресії рф проти України, розуміючи, що Біловодська селищна громада Старобільського району Луганської області є окупованою та на її території діє підконтрольна державі-агресору незаконна окупаційна влада, після повномасштабного вторгнення рф на територію України 24 лютого 2022 року, здійснює господарську діяльність у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території.

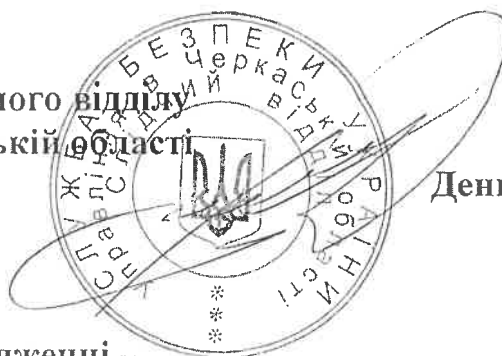
Так, Павловська Г.І., діючи умисно, з корисливих мотивів, у вказаний період, перебуваючи в селі Новоолександрівка Біловодської селищної громади Старобільського району Луганської області, обіймаючи посаду директора «ГУП луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64», безпосередньо підпорядкованого незаконному органу влади, створеному на тимчасово окупованій території Луганської області – Міністерству сільського господарства «лнр», тобто, здійснюючи керівництво вказаним підприємством, організовує та забезпечує провадження ним господарської діяльності (вирощування, селекція та реалізація коней, вирощування та реалізація зернових, технічних культур та іншої продукції рослинництва і тваринництва, ведення іншої діяльності) з метою наповнення бюджету так званої «лнр», за рахунок коштів, отриманих від такої господарської діяльності.

Організовуючи та забезпечуючи провадження «ГУП луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64» господарської діяльності, Павловська Г.І. безпосередньо бере участь в організаційних заходах, що здійснюються незаконними органами влади «лнр», тобто, здійснює таку господарську діяльність у взаємодії з державою-агресором та незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території.

Згідно відкритих джерел 13 лютого 2023 року директор «ГУП луганской народной республики «Новоалександровский конный завод № 64» Павловська Г.І. під час святкових заходів, організованих в Біловодському будинку культури окупаційною адміністрацією Біловодського району так званої «лнр», була нагороджена медаллю «за заслуги» нібито за трудові заслуги перед окупаційною владою рф.

Тим самим, встановлена достатність доказів для підозри Павловської Ганни Іванівни у скоєнні злочину, передбаченого ч. 4 ст. 111¹ КК України, – провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території.

Слідчий в ОВС - криміналіст слідчого відділу
Управління СБ України в Черкаській області
підполковник юстиції

Денис РЯБЕЦЬ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Черкаської обласної прокуратури

Вадим КОЛОМІЄЦЬ

Відповідно до ст. 277 КПК України підозрюваний роз'яснені її процесуальні права і обов'язки, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

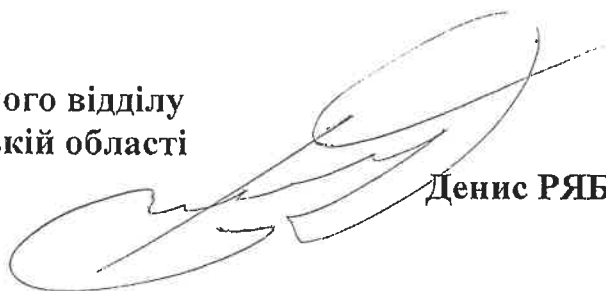
Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний:

(підпис, ініціали, прізвище)

____ год. ____ хв. ____ 2023 року

**Слідчий в ОВС - криміналіст слідчого відділу
Управління СБ України в Черкаській області
підполковник юстиції**

Денис РЯБЕЦЬ

**КОРІНЕЦЬ ПОВІСТКИ ПРО
ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки)
Павловська Г.І.
Луганська область,
Біловодський район, с.
Новоолександрівка, вулиця
Лісна, буд. 7.

про явку 28.08.2023, 29.08.2023
та 30.08.2023 о «10» год.

до слідчого відділу УСБУ в
Черкаській області

(адреса органу досудового
розслідування)

м. Черкаси, вул. Гоголя 240

для участі у слідчих діях

(назва процесуальної дії)

у кримінальному провадженні
№22023250000000125

(найменування, номер)

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки)

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт вручення або
ознайомлення)

Повістку про виклик
вручив

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

« » 2023 року

**СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
УПРАВЛІННЯ В ЧЕРКАСЬКІЙ ОБЛАСТІ**

Слідчий відділ

м. Черкаси, вул.Гоголя, 240 ☎ 37-92-44

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) Павловська Ганна Іванівна, 23.11.1956 р.н.,
(Луганська область, Біловодський район, с. Новоолександрівка, вулиця
Лісна, буд. 7)

відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися на
10:00 год 28.08.2023, 29.08.2023 та 30.08.2023 до слідчого в ОВС –
криміналіста слідчого відділу УСБУ в Черкаській області
підполковника юстиції Рябця Д.А. за адресою: м. Черкаси, вул.
Гоголя, 240

для участі у слідчих діях
у кримінальному провадженні № 22023250000000125
допиту в якості підозрюваної.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відраджень, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий в ОВС - криміналіст слідчого відділу
Управління СБ України в Черкаській області
підполковник юстиції

Денис РЯБЕЦЬ

«23» серпня 2023 року

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

м.п. «____» _____ 2023 року